

AHKAM TEFSİRLERİ VE ÖZELLİKLERİ

Yrd. Doç. Dr. Hüseyin Tekin GÖKMENOĞLU (*)

I. Kur'an-ı Kerim'in Fıkhi Özellikleri :

Bilindiği gibi, Kur'an-ı Kerim, **itikad, ahlak ve amel** olmak üzere başlıca üç genel konuda hükümler ihtiva etmektedir.

Tefsir tarihini incelediğimizde, Kur'an-ı Kerim'in itikadi ve ahlaki ve ameli hükümlerini izah etmeye çalışan **kelamî - felsefi tasavvufî** ve **fıkhi tefsir** ekollerinin teşekkül ettiğini ve bu ekollere göre tefsirler yazıldığına şahit oluyoruz (1).

Fıkih ilminin konusu olan, Kur'an-ı Kerim'in ameli yönünden ihtiva ettiği hükümleri şu şekilde tasnif edebiliriz.

1. İbadetler.
2. Keffaretler (Zihar, yemin ve hata ile bir müminin öldürme keffaretleri.)
3. Muamelat (Alışveriş, kira, rehin, kefalet, ortaklık vb.)
4. Aile ile ilgili hükümler.
5. Cezai hükümler.
6. İdare ile teba arasındaki ilişkileri düzenleyen hükümler.
7. Müslümanlarla gayri müslümanlar arasındaki ilişkileri düzenleyen hükümler (2).

İşte Kur'an-ı Kerim'deki bu konularla ilgili ayetlerin yorumlanmasından "**Fıkhi Tefsir Ekolü**" doğmuştur. Zamanla tefsir ilminin hadis ilminden ayrılmamasından sonra bazı müfessirler Kur'an-ı Kerim'deki sadece bu konularla ilgili ayetleri tefsir etmek suretiyle "**fıkhi tefsirler**" diğer bir tabirle "**ahkam tefsirler**" telif etmişlerdir.

- (*) S. Ü. İlahiyat Fakültesi İslâm Hukuku Anabilim Dalı Öğretim Üyesi.
(1) Zehebi Muhammed Hüseyin, *et-Tefsir ve'l-Müfessirün*, Daru'l-Kitâbî'l-Arabi, Mısır, 1962, III. 6, 23, 83, 98; Keskioglu Osman, *Kur'an Tarîhi*, İstanbul t.y. 204, 205; Cerrahoglu İsmail, *Tefsir Tarihi*, Ankara, 1988, III. 5, 33, 46.
(2) Bu konuda daha fazla bilgi için bkz: M. Ebu Zehra "Fıkih Usulu" Çev. A. Şener, (*İslâm Hukuku Metodoloisi*), 83 - 92 arası, Ankara, 1979, 32 - 33.

II. Fıkhi Tefsir

A. Fıkhi Tefsirin Tarifi :

Fıkhi tefsirleri diğer tefsirlerden ayırdedebilmek için, onun genel niteliklerini belirleyen kısa bir tarifini yapmak istersek diyebiliriz ki: "Kur'an-Kerim'in ameli yönünü ele alarak bu hususla ilgili ayetlerini açıklayan ve ondan bu konularla ilgili hükümler çıkarmaya çalışan, özel bir tefsir eko-lünün adıdır." (3).

Kur'an-ı Kerim'in fıkhi yönünü tespit etmek artık her müfessirin bu sahalarındaki ilmi kabiliyet ve kudretine bağlıdır. Bu husus, çeşitli fıkhi tefsirlerde ele alınan ayet sayılarının birbirlerinden farklı olmasına da kendisini göstermektedir. Müfessirler Kur'an-ı Kerim'deki ahkam ayetlerinin sayısı hakkında müttefik değerlereidir. Ahkam ayetlerlarındaki rakamlar müfessirlere göre 50 ile 1000 arasında değişmektedir. Bu konuda sınır tanımayanlar da olmuştur (4).

Bu konuda hem Kur'an-ı Kerim'deki ahkam ayetlerinin sayısı bakımından bir değerlendirmesini, hem de bu ayetlerin hüküm vaz'ettiği konuların modern hukuk açısından bir tasnifinin misalini Hallaf şöyle veriyor :

1. Aile ve Miras Hukuku ile ilgili ayetler 70 tane,
2. Borçlar Hukuku ile ilgili ayetler 30 tane,
3. Ceza Hukuku ile ilgili ayetler 30 tane,
4. Usul Hukuku ile ilgili ayetler 13 tane,
5. Anayasa Hukuku ile ilgili ayetler 10 tane,
6. Devletler Hukuku ile ilgili ayetler 25 tane,
7. İktisadi ve Mali İlişkileri düzenleyen ayetler 10 tane (5).

Anayasa, Devletler, Usul ve Borçlar Hukuku ile ilgili hükümler ihtiyaç eden ayetleri incelediğimizde, bunların genellikle teferruata inmeden genel birtakım prensipler vaz'eder nitelikte olduklarını görüyoruz. Bu nedenle de bu konularda zamana ve mekana göre ictihat imkanı daha geniş olmaktadır.

(3) Güngör Mevlüt, *Cessas ve Fıkhi Tefsiri* (Basılmamış doktora tezi), Ankara, 1981, A.Ü.F. Kütüphanesi No: 22522, 8, (Bu tez 1989 yılında Ankara'da bu bilgilerin yer aldığı ilk bölüm çıkarılarak basılmıştır.)

(4) A.e., 10 - '11.

(5) Abdü'l-Vehhab Hallaf, *İlmu Usul'il-Fıkih*, (8. baskı), Misir, t.y. 32 - 33.

Fakat ibadetlerin bazıları ile, aile miras ve ceza gibi konularda hukum tazammun eden ayetlerde diğerlerine nisbetle yer yer daha fazla teferruatı inilmiştir. Bu ayetler, genel kanaate göre, zaman ve mukana bağlı olarak değişmeyecek normlar vaz'eden ayetlerdir. Bunların yorumlanmasında akın bir rolü yoktur. Bu hükümler, inanan herkesin kayıtsız şartsız ria-yet etmesi farz olan "taabbi hukümler"dir.

B. Fıkhi Tefsirin Gayesi

Yukarıda da belirttiğimiz gibi Kur'an-ı Kerim sosyal ilişkilerin sözkonusu olduğu her sahada, genel mahiyette veya bazen ayrıntılara kadar inerek birtakım norm veya prensipler vaz'etmiştir. Elbette bu norm ve prensiplerin muhatabı insandır. Allah onunla amel ederek dünya ve ahiret mutluluğunu kazansınlar diye Kur'an-ı Kerim'i insanoğluna göndermiştir.

Bu nedenle Kur'an-ı Kerim'in hükümleriyle amel edebilmek için, onun ameli hükümlerini kendi ruhuna mutabık ve bir bütünlük içinde ortaya koymak gereklidir.

İşte daha sahabe devrinden başlayarak islam alimleri, ondört asır boyunca Kur'an-ı Kerim'i ayet ayet tetkik ederek, onun ihtiiva ettiği ahkamı belilemeye çalışan müstakil tefsirler telif etmişlerdir. Bunun yanında Hz. Peygamberin sünnetini de gözönünde tutarak İslam hukuku'nun gelişmesini temin ile yaşadıkları beldeleri adalet ve huzurun beşiği haline getirmişlerdir. Birinci kaynağı Kur'an-ı Kerim, ikincisi Hz. Peygamberin sünneti olan bu hukuk sistemi, kişiye ve topluma aynı ölçüde önem vermiş, onlardan birini diğerine feda etmemiş ve her ikisinin birlikte huzur ve mutluluğunu temin etmeyi hedef almıştır.

III. Devirlere Göre Fıkhi Tefsirin Gelişmesi

Fıkhi tefsir faaliyeti için, ilmi tefsir, ictimai tefsir, edebi tefsir, mezhebi tefsir vb. gibi çeşitli tefsir ekollerinden farklı olarak denilebilir ki, Kur'an-ı Kerim'in inzali ile başlamıştır. Çünkü bu ekolün konusu, Kur'an-ı Kerim'in hayatı hemen tatbik edilmesi gereken yönüdür. Bu bakımdan fıkhi tefsir faaliyetinin ilk inkişaf eden tefsir ekolu faaliyeti olması gereklidir. Zira Kur'an-ı Kerim'in ahkam ayetlerinin birçoğu "mücmel" niteliktir. Bu ayetler hayatı tatbik edilebilmesi için tefsire muhtaçtırılar.

Bu tefsir ekolünde de en sağlıklı metod, ilk önce Kur'an'ı yine Kur'an-la tefsir etmektir. Bazen mücmel olan bir ahkam ayeti, ya aynı suredeki veya başka bir suredeki mübeyyen bir ayetle açıklanmış olabilmekte-

(6) Misaller için bkz. Cerrahoğlu İ., **Tefsir Tarihi**, II, 48.

dir (6), ikinci olarak da Hz. Peygamberin bu mücmel ayetler hakkındaki hadis-i şerilferini yanı tefsirini gözönünde tutmaktadır (7).

Bilindiği gibi tefsir sahasında Hz. Peygamberden sonra en önemli rolü sahabeye almıştır. Onları bu sahada bu derece yetkili kılan en önemli iki sebeften biri, sarsılmaz mutlak imanları, diğer ise teşri esnasındaki olay ve sebepleri müşahade etmeleri idi (8).

Bu nedenlerle rivayet tefsirlerinde sahabenin, fikhi hükümlere müteallik rivayetleri daha çoktur.

Ashab, ahkam, tefsir ve hüküm istinbatında herseyden önce Hz. Peygamberin sünnetini ön planda tutmuş, eğer onda bir rivayete rastlamamışsa **rey** ve **ictihad** yoluna gitmişlerdi (9). Ancak onlardan çok az da olسا bazıları bu yolu uygun görmemiş sükütu tercih etmişlerdir (10).

Ayetlerin tefsirinde **rey** ve **ictihada** başvuran sahabeye arasında tabii bir netice olarak bazı ihtilaflar meydana gelmiştir. Fakat onların arasında zehur eden bu ihtilaflar sonraki devirlerdekine göre çok azdır (11).

Sahabenin bu tefsir faaliyetinin misallerini tek tek incelediğimizde, bu faaliyette her ne kadar çoğu defa dil kaideleri ve kelime anımlarından harekete geçilmişse de, konular genellikle fikhi ahkamla ilgilidir.

"Tablun devri"ne gelince, bu devir birkaç yönden önemli özelliklere sahiptir.

Hulefa-e Raşidiin devrinden devrinden itibaren İslam devletinin sınırları Arap Yarımadası'ni aşmaya başlamış, kendi bünyesinde yeni ülkelerle beraber birbirinden çok farklı kültür ve dinden olan toplumları da toplamaya başlamıştır (12). Gerek önceki müslümanları, gerek İslamiyete yeni dahil olanları ve gerekse gayri müslümleri bir idare altında toplamak ve onları en ideal biçimde, sosyal bir huzursuzluğa meydan vermeden yönetmek gerekiyordu.

- (7) Genelde Hz. Peygamberin tefsiri, mücmel ayetleri tafsıl, umumi hükümlerini tâhsîs, müşkilini tavzîh, neshe delalet etme, müşhem olanı açıklama garip kelimelerini beyan etme, tasvîf ve tasvir ederek müşâhnâsi hale getirme, edebî incelikleri muhtevi ayetlerin maksudunu bildirme gibi belli başlı kısımlara taalluk etmektedir. (Bkz. Yıldırım Suat, *Peygamberimizin Kur'an Tefsiri*, İstanbul, 1983, 31, misaller için a.e., 200 - 327 arası.)
- (8) Cerrahoğlu İsmail, *Tefsir İlminin Doğuşu ve Buna Hız Veren Amiller*, Ankara, 1968, 45; ve *Tefsir Usulü*, Ankara, 1979, 234.
- (9) Bu konuda, Yemen'e kadi olarak gönderilen Muaz b. Cebel'le ilgili hadis-i şerif çok meşhurdur. Bkz. Ebu Davud, *es-Sünen*, Mısır, 1952, III. 272.
- (10) Güngör Mevlüt, 37 - 38.
- (11) Sahabe Tefsiri ve ictihat farklılıklarını örnekleri için bkz. Cerrahoğlu I., *Tefsir İlminin Doğuşu*, 76 - 96.
- (12) Cerrahoğlu, I., *Tefsir İlminin Doğuşu*, 105; ve *Tefsir Usulü*, 243.

Böyle bir sosyal yapıya yeni nizamlar ihdas etmek için fakihler ve müfessirler Kur'an'a sarılıyorlar ve yeni ortaya çıkan sosyal ve hukuki meselelerin halli için hüküm istinbatına çalışıyorlardı.

Bir taraftan da İslam devleti çok genişlediğinden, dinin ortaya çıktığı ilk belde olan Hicaz'dan diğer ülkelere birtakım imkansızlıklarla dolayı ulaşamıyor, şahsi görüşler yeni meselelerin hallinde rol oynamaya başlıyordu. Bu görüş sahipleri aynı ırk, aynı kültür, aynı örf ve adeta sahip toplumlar içinden yetişmedikleri için görüşlerinin neticeleri de farklı oluyordu (13).

Hulefa-i Raşidin ve daha sonraki fütuhattan sonra muhtelif beldelere dağılan sahabe, bulundukları yerlerde ilmi faaliyetlere devam etmişti. Onların bu gayretleri sırasında onlardan çoğunlukla arap olmayanlar ilim almıştı. İşte bunlar "tabiun" ve "onların etbarı"dır ki, bunların çoğu İslam tarihinde "mevali" denilen kesim ve onların evlatları idi (14).

"Mevali" ve evlatları arasında gelişen, yani o devirde İslam'da revaç bulan ilim ve mearif Kur'an'ın hifz ve tefsiri ile hadislerin metin ve isnadlarını hifzdan ibaretti (15). Demek ki henüz bugünkü anlamda, ayrı ayrı ilim dallarına münhasır bir faaliyet sözkonusu değildi.

Tabiiler de, tefsiri "semaen" nakletmiş hakkında rivayet bulunan konularda da ictihad etmişlerdir. Onların "rey ile tefsir"lerinde takip ettikleri yol sadece kendi fikirleri değil, içinde yaşadıkları toplumun tasavvurlarını hakikat ve hurafeleriyle birlikte aksettirmeleriydi (16).

Bu devrin bir başka ve en önemli özelliği de siyasi ve fikhi mezhep mücadelelerinin sahnede olduğu, hareketli bir dönem olmasıdır. Hz. Peygamber'in vefatından sonra başlayan çekişmeler siyasi mezhep mücadelerine bürünerek artarak devam etmiş, bunun neticesi olarak artık bu devirde birçok siyasi ve itikadi fırka ortaya çıkmıştır.

İste bu devir müfessirlerinin biyografilerini incelediğimizde, onların hayatlarına dair bilgiler onlardan herbirinin hemen hemen bir firkaya men-

(13) Cerrahoğlu, İ., **Tefsir İlminin Doğuşu**, 105; ve **Tefsir Usulü**, 243.

(14) Aynı yerler. (Bunun sebebi, bu devre tekabül eden dönemdeki Emevi Halifeleri - Ömer b. Abdülaziz (99 - 101 h./717 - 720 m.) dönemi hariç - genellikle gerek şahsi hayatlarını, gerekse devlet idaresi ile ilgili siyasetlerini dini hükümlere bağlamayı zaruri görmeyip, daha çok arap örf ve adetleriyle hareket ederek ırkçı bir politika takip etmişlerdir. Bunlar ilimle meşgul olmadıkları gibi, bu yoldaaki çalışmaları da teşvik etmemiş, hatta idarecilik sanatı yanında ilimle uğraşmayı ve uğraşanları hakir görmüşlerdir. bkz. Güngör, 45).

(15) Cerrahoğlu, İ., **Tefsir İlminin Doğuşu**, 106.

(16) Aynı eser, 107.

sup olduğu ve onunla itham edildiği ve de kendi zamanlarındaki fikri ve siyasi hareketlere çoğunuşun iştirak ettiklerini gösterir (17).

Bu devrin karakteristik özelliklerinden bir başkası da, "tabiun"un Kur'anı tefsir ederken, Kur'an, sahaba ve sünnetten sonra, aradıklarını bulamadıkları takdirde "ehl-i kitab"a (mühtediler vasıtasyyla) başvurularıdır. Kendi ictihadları bundan sonra gelmektedir. Gerçi bu husus çok az da olsa sahaba devrinden itibaren başlamıştır. Fakat tabiun zamanında "israiliyyat" adı verilen bu rivayetler daha da fazlalaşmıştır (18). Ancak hemen belirtelim ki israiliyyatın, konumuz olan "ahkam tefsirler"e etki etme açısından bir rolü yoktur. Çünkü israiliyyat daha çok, Kur'an-ı Kerim'deki kissalar, kainatın sebebi, hilkatın başlangıcı, vücudun sırları vb. konularla ilgili ayetlerin tefsiriyle ilgilidir (19). Bu nedenle bu türdeki haberleri daha çok, felsefi kelami ve tasavvufi yönü ağır basan tefsirlerde bulmamız mümkündür.

"*Etbau't-Tabiin devri*" siyasi iktidarın Emeviler'den Abbasiler'e geçtiği (750 - 751 m.) döneme tekabül eder. Bu nesil her iki dönemi de yaşayıp şahit olmuşlardır.

Emeviler'in siyaseti ilme tercih ettiklerini belirtmişlik. Abbasiler iktidara gelince devlet adamlarının ilme ve ilim adamlarına saygısi artmış, onları teşvik etmişler ve destek olmuşlardır.

Bu sayede ilim adamları her sahada yoğun bir faaliyetin içinde girmişler, "tefsir" sahasında da daha önce hadis ilmi içinde nakledilen bu ilim, dirayet tefsirinin de gelişmesiyle müstakil bir ilim dalı hüviyetini kazanmaya yüz tutmuş ve bu devirden itibaren müstakil tefsir eserleri telif edilmeye başlanılmıştır. .

Buna göre "*Etbau't-Tabiin*" devrini tefsir ilminin diğer İslami ilimlerden ayrılarak müstakil bir ilim dalı haline geldiği bir dönem olarak telakkî edebiliriz. Ancak genellikle hadisci olarak tanınan alimler tarafından telif edilmeye başlanan bu eserler, Hz. Peygamber'in, aşhabın ve tabiunun da ayetlerin tefsirleriyle ilgili olarak söylediklerini ihtiva etmekte, bu nedenle de rivayet unsuru dirayet unsuruna nazaran daha ağır basmaktadır (20).

Kısaca özetlersek, bu devir tefsir ilmi açısından bir kırıdanma devri olmuş ve bu dönemde başlayan müstakil tefsir yazma hareketi zaman-

(17) Cerrahoğlu, İ., *Tefsir İlminin Doğuşu*, 110.

(18) Güngör, M., 51.

(19) Aynı eser, 52.

(20) Cerrahoğlu, İ., 111.

la eklemlere ayrılarak gelişmiştir. İleride arzedeceğimiz gibi ilk "ahkam tefsir'i de bu dönemde telif edilmiştir.

Yine bu devirde, siyasi yönden Abbasi halifelerinin gerek şahsi hayatı ve devlet idaresini şer'i hükümlere dayandırma arzuları, gerekse yeni yeni milletlerin ve kültürlerin İslam'a girmeleri sebebiyle, fıkhi ahkam, istinbat ve ictihat faaliyeti de fevkâlade yoğunlaşmış, fakihler arasındaki ihtilaflar da o nisbettte artmıştır. Ayrıca tabiun döneminde daha çok muhit, üstat ve malzeme farkına dayanan gruplaşma ("Ehlü'l-Irak" - "Ehlü'l-Hicaz") bu devirden itibaren ictihat, usul ve metodlara dayanan bir gruplaşmaya dönüşmüştür ve "Ehlü'r-Rey" ve "Ehlü'l-Eser" adlarındaki fıkih medreseleri doğmuştur. Fıkhi mezhepler de bu gelişmelere paralel olarak bu dönemden itibaren teşekkür etmeye başlamıştır (21).

İlk müstakil "ahkam tefsir"inin bu dönemde telif edilmiş olması, bu dönemin arzettiğimiz vasıflarına uygun bir neticenin ifadesidir.

IV. İlk Müstakil Ahkam Tefsir

Keşfu'z-Zunun sahibi Katip Çelebi eserinde "Ahkamü'l-Kur'an" müelliflerini kaydederken en başa İmam Şafii (ö. 204 h.)yi almakta ve onun hakkında "عو اول من صنف فيه "O Ahkamü'l-Kur'an konusunda ilk eser telif edendir" ifadesini kullanmaktadır (22).

Ancak daha sonraki araştırmalardan, her ne kadar eserinin ismi "Ahkamü'l-Kur'an" veya buna benzer isimlerden olmasa da, onun doğduğu yıllarda vefat etmiş olan Mukatil b. Süleyman'ın (ö. 150 h./767 m.) da fıkhi bir tefsir telif etmiş olduğunu öğreniyoruz. Bugün bu eserin yazma nüshası mevcuttur (23).

İmam Şafii'ye nisbet edilen ve bugün elimizde matbu halde bulunan "Ahkamü'l-Kur'an" eserin orjinal halinin baskısı değildir. Bu eser İmam Şafii'den 254 sene sonra vefat eden Beyhaki (ö. 458 h.) tarafından İmam

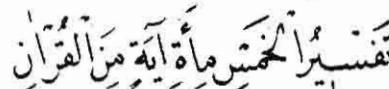
(21) Güngör, M., 59 - 60; Ayrıca bu konuda müstakil bir eser olarak bkz. Kılıçer Esat, *İslam Fikhında Re'y Taraftarları*, Ankara, 1975.

(22) Katip Çelebi, *Keşfu'z-Zunun*, Maarif Matbaası, 1941, I. 20.

(23) Bu eserin bir yazma nüshası British Museum Calalaque Oriental, 6333 Orden 5180 de, bu nüshanın bir fotokopisi A.U.F. Kütüphanesinde mevcuttur. Aneak bu eser İsaiah Goldfeld tarafından Chafaram'da 1980 de, 325 sayfa olarak nesredilmiştir. Cerrahoğlu, İ., *Tefsir Tarihi*, II. 57, 18 nolu dipnot.

Şafii'den gelen rivayetler toplanmak suretiyle telif edilmiş ve İmam Şafii'ye nisbet edilmiştir (24).

İlk fikhi tefsir müellifi olarak takdim ettiğimiz Mukatil b. Süleyman'ın eseri "

yani "Kur'an'dan Beşyüz Ayetin Tefsiri" adını taşımaktadır. Ancak şunu da belirtelim ki, Mukatil b. Süleyman'ın tefsir sahasında başka eserleri de vardır. Konumuzla ilgili eseri budur (25).

Tesbitlere göre zamanımıza kadar yazılmış, bugün elde bulunan veya bulunmayan "Ahkamü'l-Kur'an'a dair eserlerin müellifleri ve kronolojik sırası şu şekilde yapılabilir (26).

V. A. Zamanımıza Kadar Yazılan Ahkam Tefsirler ve Müellifleri

1. Mukatil b. Süleyman (ö. 150/767): **Tefsiru'l-Hamsi Mie Aye mine'l-Kur'an** (27).

2. Yahya b. Adem b. Süleyman (ö. 203/818): **Ahkamü'l-Kur'an** (28).
3. Şafii, Muhammed b. İdris (ö. 204/819): **Ahkamü'l-Kur'an** (29).
4. Ebu Sevr İbrahim b. Halid el-Kelbi el-Bağdadi (ö. 240/854): **Ahkamü'l-Kur'an** (30).
5. Yahya b. Eksem b. Muhammed el-Mervezi (ö. 242 - 43/857): **İca-bu't-Temessük bi Ahkamü'l-Kur'an** (31)
6. Ebu'l-Hasen Ali Hicr b. İbas es-Sadi el-Mervezi (ö. 244/858): **Ahkamü'l-Kur'an** (32).

(24) Bu eserin de bir yazma nüshası "Daru'l-Kütüphâ'l-Melikiyyeti'l-Misri de 715 numarada bulunduğu ve 1975 de Beyrut'ta Ahkamü'l-Kur'an adlı eserin aslı oluşturduğunu bu matbu eserden öğreniyoruz. Ayrıca bkz. Cerrahoğlu, İ., **Tefsir Tarihi**, II, 61 - 62.

(25) Cerrahoğlu, İ., **Tefsir Usulü**, 282, (Mukatil'in bu eserlerinin hangi kütüphanelerde bulunduğu hakkında bkz. aynı sahife 5 nolu dipnot).

(26) Bu eserlerin birçoğu Güngör M., "Cassas ve Fıkhi Tefsir" adlı eserinden dipnotları tamamen tahkik edilerek alınmıştır.

(27) Bkz. 7. sayfa 3 nolu dipnot.

(28) İbnu Nedim, **el-Fihrist**, Gustav Flügel nesri, Beyrut, 1964, (İbnu Nedim bu eseri "Kitabu Micerredi Ahkamü'l-Kur'an" ismiyle kaydeder. 38; Ayrıca bkz. Muhammed ed-Davudi, **Tabakatü'l-Müfessirin**, Ali Muhammed Ümer tahtkikî, Kahire, 1972, II, 360 - 361).

(29) İbnu Nedim, 38 ve 210; Katip Çelebi, I, 20; Sezgin Fuat, **Tarihu'l-Turasi'l-Arabi**, Suudi Arabistan, 1983, I. Müc. 3. Cüz, 189.

(30) İbnu Nedim, 38; ed-Davudi, I, 7 (3 nolu dipnot).

(31) İbnu Nedim, 38; ed-Davudi, III, 362.

(32) Katip Çelebi, I, 20; ed-Davudi, I, 395 - 396; ez-Zirîklî Hayru'd-Din, **el-A'lâm**, II. baskı, ?, V, 77; el-Kehhale Ömer Rıza, **Mu'cemü'l-Mitellîfin**, Dumaş, 1957, VII, 57.

7. Ebu Ömer ed-Durriy Hafs b. Abdi'l-Aziz el-Ezdi el-Bağdadi (ö. 246/860): **Ahkamü'l-Kur'an** (33).
8. Muhammed b. Abdillah el-Misri el-Maliki (d. 182/798 - ö. 268/884): **Ahkamü'l-Kur'an** (34).
9. Davud b. Ali b. Davud Halef, Ebu Süleyman el-İsbehani el-Bağdadi ez-Zahiri (d. 201/816 - ö. 270/884): **Ahkamü'l-Kur'an** (35).
10. el-Kadı Ebu İshak İsmail b. İshak el-Ezdi el-Basri el-Maliki (d. 200/815 - ö. 282/896): **Ahkamü'l-Kur'an** (36).
11. Ebu'l-Fazl Ahmed b. Muazzel b. Geylan b. Hakem el-Akdi el-Basri el-Maliki (h. III/m. IX asır alimlerinden): **Ahkamü'l-Kur'an** (37).
12. el-Kummi, Ebu'l-Hasen Ali b. Musa b. Yezdad el-Hanefi (ö. 305/917): **Ahkamü'l-Kur'an** (38).
13. İbn Bukeyr Muhammed b. Ahmed el-Bağdadi et-Temimi el-Maliki (d. 255/869 - ö. 305/917): **Ahkamü'l-Kur'an** (39).
14. el-Kettan Musa b. Abdurrahman Ebu'l-Esved el-Maliki (ö. 306/918): **Ahkamü'l-Kur'an** (40).
15. et-Tahavi Ebu Cafer Ahmed b. Muhammed el-Hanefi (d. 239/853 - ö. 321/933): **Ahkamü'l-Kur'an** (41).
16. Abdullah b. Ahmed b. Muhammed b. el-Muğalles ez-Zahiri (ö. 324/936): **Ahkamü'l-Kur'an** (42).
17. et-Taberi Ebu'l-Hasen Ali b. Muhammed b. Mehdi el-Eş'ari (324/936 da sağ idi): **Ahkamü'l-Kur'an** (43).
18. el-Beyani Ebu Muhammed Kasım b. Asbağ el-Kurtubi el-Maliki (d. 247/862 - ö. 340/951): **Ahkamü'l-Kur'an** (44).

(33) ed-Davudi, I, 162 - 163.

(34) ed-Davudi, III, 174, 177.

(35) İbnu Nedim, 38; ed-Davudi, I, 166, 169.

(36) İbnu Nedim, 38; ed-Davudi, I, 106; Katip Çelebi, I, 20.

(37) İbnu Nedim, 38; ed-Davudi, I, 93.

(38) İbnu Nedim, 204; Katip Çelebi, I, 20; ez-Zirikli, V, 178; ed-Davudi, I, 437.

(39) el-Kehhale, VIII, 280.

(40) ed-Davudi, III, 342.

(41) İbnu Nedim, 207; ed-Davudi, I, 75; ez-Zehebi Şemsu'd-din Ebu Abdi'llah, **Tezkirati'l-Huffaz**, Beyrut, 1951, II, 808; İbnu Hallikan Ebu'l-Abbas Şemsu'd-din, **Vefayatü'l-A'yan**, Kahire, 1948, I, 53.

(42) ed-Davudi, I, 222.

(43) Eser, İzzet Ali 'İyd 'Atiyye tarafından 1974 de Kahire'de nesredilmiştir.
Bkz. Güngör M., 80, 3 nolu dipnot.

(44) ed-Davudi, II, 32; ez-Zirikli, VI, 7.

19. el-Kuşeyri, Ebu'l-Fazl Bekr b. Muhammed b. el-A'la el-Basri el-Maliki (d. 264/878 - ö. 344/955): **Ahkamü'l- Kur'an** (45).
20. el-Belluti, el-Münzir b. Sai'd el-Kurtubi (d. 273/886 - ö. 355/966): **el-İnbah ala İstibahi'l-Ahkam min Kitabi'llah** veya **Ahkamü'l-Kur'an** (46).
21. Ebu İshak b. Muhammed b. el-Kasım b. Şa'ban el-Maliki (ö. 355/966): **Ahkamü'l-Kur'an** (47).
22. Ebu Bekr Ahmed b. Ali el-Cassas er-Razi el-Hanefi (d. 305/917 - ö. 370/981): **Ahkamü'l-Kur'an** (48).
23. İbnü'l-Kevvaz Ebu Bekr Muhammed b. Muhammed (ö. 370 veya 385): **Ahkamü'l-Kur'an** (49).
24. et-Talkani Ebu'l-Hasen Abbad b. el-Abbas b. Abdullah (d. 326/938 - ö. 385/985): **Ahkamü'l-Kur'an** (50).
25. Ebu Abdi'llah Muhammed b. Ahmed b. Abdi'llah b. Huveyz Mendad (ö. takriben 390/1000): **Ahkamü'l-Kur'an** (51).
26. el-Bagani Ebu'l-Abbas Ahmed b. Ali er-Rubai el-Endülüsi el-Maliki (ö. 401/1020): **Ahkamü'l-Kur'an** (52).
27. el-Kaysi Ebu Muhammed Mekki b. Ebi Talib Hamuş b. Muhammed b. Muhtar el-Endülüsi (d. 355/966 - ö. 437/1040): **Kitabü'l-Mesur'an Malik fi Ahkami'l-Kur'an** (53).
28. Ebu Ya'l'a el-Kebir Muhammed b. el-Hüseyn b. Muhammed b. Halaf İbnu'l-Ferra el-Hanbeli (ö. 458/1066): **Ahkamü'l-Kur'an** (54).
29. el-Beyhaki Ebu Bekr Ahmed b. el-Hüseyn (d. 384/994 - ö. 458/1066): **Ahkamü'l-Kur'an li-ş-Şafii** (55).
30. Ebu'l-Asbağ Isa b. Sehl b. Abdi'llah el-Esedî el-Maliki (ö. 486/1043): **el-İ'lâm bi Nevazi'l-Ahkam** (56).

(45) ed-Davudi, I. 119; el-Kehhale, III. 74.

(46) ez-Zıraklı, VIII. 229.

(47) ed-Davudi, II. 225.

(48) Hakkında geniş bilgi için bkz. Güngör, M., aynı eser.

(49) eş-Sirazi, Tabakatü'l-Fukaha 142'den naklen Güngör M., 81 de.

(50) Yakut el-Hamevi Ebu Abdillah, Mu'cemü'l-Udeba, Ahmet Ferit Rifai Nşri, Misir, t.y. 172. el-Kehhale, V. 57.

(51) ed-Davudi, II. 68; el-Kehhale, VIII. 280.

(52) ed-Davudi, I. 53; el-Kehhale, I. 316.

(53) ed-Davudi, II. 332; el-Kehhale, XIII. 3; el-Hamevi, XIX. 170.

(54) ez-Zıraklı, VII. 331.

(55) C. Brockelman, GAL / S (Gesichte der Arabischen Literatur / Supplement, I. 619; Eser 1951 yılında Misir'da Ebu Usame İzzet b. Emin tarafından nesreddilmiştir.

(56) el-Kehhale, VIII. 25.

31. İlkiya el-Herasi Ebu'l-Hasen Ali b. Muhammed b. Ali et-Taberi, İmadu'd-din el-Bağdadi eş-Şafii (d. 450/1058 - ö. 504/1110): **Ahkamü'l-Kur'an** (57).
32. İbnu'l-Arabi Ebu Bekr Muhammed b. Abdi'llah b. Ahmed el-Muafini el-Endülüsi el-İsbili el-Maliki (ö. 543/1148): **Ahkamü'l-Kur'an** (58).
33. Ebu Cafer Ahmed b. Ali b. Muhammed el-Beyhaki (d. 470/1077 - ö. 544/1150): **Ahkamü'l-Kur'an** (59).
34. İbnü'l-Fenar el-Gırnatı el-Maliki (d. 524/1130 - ö. 599/1203): **Ahkamü'l-Kur'an** (60).
35. el-Kurtubi Ebu Abdi'llah Muhammed b. Ahmed el-Maliki (ö. 671/1272): **el-Cami li Ahkamü'l-Kur'an** (61).
36. İbnu'l-Ahvas el-Hasen b. Abdi'l-Aziz b. Muhammed el-Endülüsi el-Maliki (h. VII./m. XIII. asır): **et-Tibyan fi Ahkamü'l-Kur'an** (62).
37. İzzu'ddin Muhammed b. el-Hadi b. Tacu'ddin (d. 651/1253 - ö. 720/1320): **er-Ravdatu ve'l-Gadir fi Tefsiri Ayî'l-Ahkâmî min Tenzîlî'l-Hâkimî'l-Kâdir** (63).
38. es-Semin Ebu'l-Abbas Ahmed b. Yusuf b. Muhammed el-Halebi eş-Şafii (ö. 756/1355): **el-Kavlu'l-Veciz fi Ahkamü'l-Kitâbî'l-Azîz** (64).
39. en-Necri Hüseyin b. Ahmed (ez-Zeydi) (h. VIII. asır): **Şerhu'l-Hamse Mie Aye** (65).
40. el-Konevi Mahmud b. Ahmed b. Mes'ud (ö. 777/1375): **Tehzibu'l-Ahkamü'l-Kur'an** (66).
41. İbnu Nuri'ddin Muhammed b. Ali (808/1045 de sağ id) **Teyssiru'l-Beyan li Ahkamü'l-Kur'an fi Tefsiri'l-Ahkam** (67).

(57) GAL / S, I. 674; GAL, I. 390, (sayfa 489); ez-Zirikli, I. 149; ez-Zehebi, III. 102 de bu eserin büyük bir mîcelled halinde Daru Kütübi'il-Misriyye ve Mektebetü'l-Ezheriyye de yazma halinde bulunuşunu kaydediyor.

(58) GAL/S, I. 663, 732; GAL, I. 413, (sayfa 525); Serkis, Yusuf Elyan "Mu'cemü'l-Matbuati'l-Arabiyyeti ve'l-Muarrebe, I. 174 - 175.

(59) Gündör, M., 83 de 4 nolu dipnot (kaynağı göremedik).

(60) ed-Davudi, I. 357 - 358; Katip Çelebi, I. 20; ez-Zirikli, IV. 317.

(61) Bu eser bizim konumuz anlamında bir fıkhi tefsir değildir.

(62) el-Kehhale, III. 237.

(63) el-Kehhale, XII. 84.

(64) ed-Davudi, I. 100, (Bu eseri "Ahkamü'l-Kur'an" adıyla kaydeder.); ez-Zirikli, I. 260.

(65) ez-Zehebi, III. 103.

(66) ed-Davudi, II. 31; ez-Zirikli, VIII. 37.

(67) el-Kehhale, XI. 24.

42. İbnu'l-Mütevvec Ahmed b. Abdi'llah b. Muhammed b. Ali el-Bah-rani - (ö. 810/1407): **Minhacu'l-Hidaye fi Şerhi Ayati'l-Ahkamî'l-Hamse Mie** (68).

43. Receb b. Muhammed b. Receb el-Bersi el-Hilli el-Hafız (813/1410 da sağ id): **ed-Durru's-Semin fi Zikri Hamse Mie Aye Nezelet fi Şe'nî Emîrî'l-Mü'minin** (69).

44. es-Suyuri Mikdad b. Abdillah b. Muhammed b. el-Huseyn b. Muhammed el-Hilli el-Esedî (İmamiyye'den): **Kenzu'l-îrfân fi Fîkhî'l-Kur'an** (70).

45. Şemsu'ddin Yusuf b. Ahmed b. Muhammed el-Yamani ez-Zeydi (ö. 832/1429): **es-Semeratu'l-Ya'niat ve'l-Ahkamu'l-Vadîhatu'l-Katiât** (71).

46. en-Necri Abdullah b. Muhammed b. Ebi'l-Kasim b. Ali (d. 825/1422 - ö. 877/1472): **Şerhu Ayati'l-Ahkam** (72).

47. Ömer b. Ali Adil el-Hanbeli (849/1474 den önce sağ id): **Ahkamî'l-Kur'an** (73).

48. eş-Şenfeki Ali b. Abdi'llah b. Mahmud eş-Şafîî (h. IX. asır alimlerinden): **Ahkamu'l-Kitabi'l-Mübîn** (74).

49. Celalu'ddin es-Suyuti eş-Şafîî (ö. 911/1505): **el-İklîl fi istinbatî'l-Tenzîl** (75).

50. el-Erdebili Ahmed b. Muhammed (İmamiyye'den) (ö. 993/1585): **Zübdetü'l-Beyan fi Berâhîni Ahkamî'l-Kur'an** (76).

51. el-İstirabadi el-Mirza Muhammed b. Ali İbrahim (İmamiyye'den) (ö. 1028/1619): **Tefsîru Ayati'l-Ahkam** (77).

52. İbnu İmami'l-Yemen Muhammed b. el-Hüseyin b. İmam el-Kasim ez-Zeydi (ö. 1067/1656): **Münteha'l-Merâm Şerhu Ayati'l-Ahkam** (78).

(68) el-Kehhale, I. 300 - 301.

(69) el-Kehhale, IV. 153.

(70) el-Kehhale, XIII. 308; ez-Zirikli, VII. 207 - 208; ez-Zehebi, II. 103.

(71) ez-Zirikli, IX. 285; ez-Zehebi, III. 103 (Zehebi bu eserin bir nüshasının yazmasının üç mîcelled halinde Daru Kütübü'l-Misriyye'de ve yine yazma olarak 2. cütûzün bir Mîcelled el-Mektebetü'l-Ezheriyye bulunduğunu kaydediyor).

(72) el-Kehhale, VI. 137.

(73) Mustafa Zeyd, **Dirasat fl-t-Tefsîr**, Kahire, 1971, 14'den naklen Güngör M. 86, 3 nolu dipnot.

(74) ez-Zehebi, III. 102 (Zehebi bu eserin de bir nüshasının müellifin kendi yazısıyla yazılmış olarak Mektebetü'l-Ezheriyye de bulunduğunu kaydediyor).

(75) ez-Zirikli, IV. 71, 73. (Eser matbûdur).

(76) Katip Çelebi, **(Keşfu'z-Zunûn Zeyli)**, 906; ez-Zirikli, I. 223. (Eser matbûdur).

(77) ez-Zirikli, VII. 186, Eser matbûdur.

(78) ez-Zirikli, VI. 335; ez-Zehebi, II. 103.

53. Mollaciyun Ahmed b. Ebi Sa'id b. Abdi'llah el-Hindi (ö. 1130/1718): **et-Tefsiru'l-Ahmediyye fi Beyani Ayati'sh-Ser'iyye** (79).
54. Ahmed b. İsmail el-Cezairi (Şia'dan) (ö. 1150/1737): **Ayatü'l-Ahkam** (80).
55. Muhammed b. Muhammed el-Hadimi (1186/1773 de sağ id): **Cevahiru'l-Bihar fi Ahkami'l-Kur'an** (81).
56. Muhammed Siddik Hasen Han (d. 1248/1832 - ö. 1307/1889): **Neylu'l-Meram min Tefsiri Ayati'l-Ahkam** (82).
57. Muhammed b. Ali Killi b. Muhammed Hüseyin b. Hamid el-Hindi (ö. 1260/1844): **Takribu'l-Efham fi Tefsiri Ayati'l-Ahkam** (83).
58. Selim b. Hüseyin el-Halavi (ö. 1300/1883): **el-Fuyudatü'r-Rahmaniyye fi Ahkami'l-Feraidi'l-Kur'aniyye** (84).
59. Abdü'l-Hüseyin b. İbrahim b. Sadık el-Kuraşı (d. 1279/1862): **el-Veciz fi Tefsiri Ayati'l-Ahkam** (85).
60. Muhammed Abdü'l-Aziz el-Hakim (1325/1907 de sağ id): **el-Fütühatü'r-Rabbaniyye fi Tefsiri ma Varade fi'l-Kur'ani mine'l-Evamiri ve'n-Nevahi'l-İlahiyye** (86).
61. Ebu Turab b. Ebi'l-Kasım b. Mehdi b. Hüseyin b. el-Huvansarı (d. 1271/1855 - ö. 1346/1927): **Lübbü'l-Lübəb fi Tefsiri Ahkami'l-Kitab** (87).
62. Konya'lı Mehmed Vehbi (d. 1862 - ö. 1949): **Ahkamü'l-Kur'aniyye** (88).
63. Muhammed b. Abdi'llah Dıraz (ö. 1377/1958): **Tefsiru Ayati'l-Ahkam** (89).
64. et-Tahavi Mahmud b. Rifaa Anber: **et-Tuhfetu'l-Anbariyye fi Marifeti'l-Ahkami'l-Kur'aniyye** (90).
65. Muhammed Ali Sayış: **Tefsiru Ayati'l-Ahkam** (91).
66. Mennanu'l-Kettan: **Tefsiru Ayati'l-Ahkam** (92).

(79) ez-Zehebi, III. 2. Eser Hindistan'da basılmıştır.

(80) el-Kehhale, I. 163.

(81) el-Kehhale, III. 213.

(82) Güngör, M., 88, 2 nolu dipnot.

(83) el-Kehhale, XI. 35.

(84) el-Kehhale, IV. 246.

(85) el-Kehhale, V. 87.

(86) el-Kehhale, I. 174. (Eser 1907 de Misir'da iki cild halinde neşredilmiş.)

(87) el-Kehhale, III. 90.

(88) Eser matbodusu.

(89) el-Kehhale, X. 212 - 213.

(90) Eser matbodusu.

(91) Eser matbodusu, Misir, 1953 (dört cilt).

(92) Eser matbodusu, Dımaşk, 1964, (dört cilt).

67. eş-Şenkayti Muhammedü'l-Emin b. Muhammedü'l-Muhtar el-Çekni: **Advau'l-Beyan** (93).

68. Abdü'l-Azim Meani ve Ahmed el-Gandur: **Ahkamun mine'l-Kur'an ve's-Sünne** (94).

69. er-Ravi Abdü'l-Cabbar: **Ahkamun mine'l-Kur'an** (95).

70. Celal Yıldırım: **Kur'an'ın Ahkamı ve Mezhep İmamlarının Görüş Farkları** (96).

71. es-Sabuni Muhammed b. Ali: **Ravai'u'l-Beyan Tefsiru Ayati'l-Ahkam mine'l-Kur'an** (97).

72. Abdü'l-mecid Haşim b. el-Hüseyn: **Ahkamü'l-Kur'an el-Vahyu'l-İlahi** (98).

B. Vefat Tarihleri Belli Olmayan Müfessirler ve Eserleri:

73. Ebu Bekr er-Razi Ahmed b. Ali b. Hüseyn: **Ahkamü'l-Kur'an** (99).

74. Ebu Firas Cübeyr b. Galib: **Ahkamü'l-Kur'an** (100).

75. Gulam Rıza (Amiri) Gurrusi: **Ahkam-i Kur'an Ya Kanun-u İslâm** (101).

C. Müellifleri Belli Olmayan Eserler:

76. Ahkamü'l-Kur'an (102).

77. Ahkamü'l-Kur'an (103).

78. Zübdetü'l-beyan fi Ayati'l-Ahkam (104).

S O N U C

Kur'an-ı Kerim'deki "kulun Allah'la" ve "kulun nulla" olan ilişkilerini düzenleyen ibadet ve muamelatla ilgili ayetlerin tetcib edilebilir hale gelecek şekilde yorumlanmasından "fıkhi tefsir" ekolü doğmuştur.

Fıkhi tefsir bu vasıfları itibarıyla, en erken daha Hz. Peygamber devrine teşekkül etmeye başlayan bir tefsir ekoludur. Zamanla sosyal şart-

(93) Güngör, M., 89, 6. nolu dipnotta matbu olduğunu kaydediyor.

(94) Eser matbodusu.

(95) Eser matbodusu. (Dımaşk, 1971).

(96) İstanbul, 1971, Bahar Yayınevi, (iki cilt).

(97) Eser matbodusu. Kuveyt, 1972, (iki cilt).

(98) Eser matbodusu.

(99) Süleymaniye Carullah 32, (Güngör, M., 90, 5 nolu dipnot).

(100) ed-Davudi, I. 124.

(101) Güngör, M., 91, 4 nolu dipnot.

(102) Süleymaniye Hekimoğlu, 8 (Güngör, M., 91, 1 nolu dipnot).

(103) Süleymaniye Laleli, 73, (Güngör, M., 91, 2 nolu dipnot).

(104) Nuruosmaniye, 1401, (Güngör, M., 91, 3 nolu dipnot).

lar ve ihtiyaca göre alimler tarafından, müstakil ve genellikle **Ahkamü'l-Kur'an** adlarıyla fıkhi tefsirler telif edilmiştir.

Bunların birçoğu maalesef bugün elimizde olmayıp, bibliyografik eserlerde veya tabakat kitaplarında isimleri zikredilmektedir.

Elde mevcut olanlardan bazıları yazma halinde dünyadaki muhtelif kütüphanelerde neşredilmeyi beklemektedir. Çok az bir kısmı matbu olup ilim ehli arasında mütedavildir.

Mukayeseli hukuk çalışmalarının gittikçe önem kazandığı günümüzde, İslam hukukunun da İslâmın özüne, ruhuna ve gayesine en mutabık şekilde belirlenebilmesi için Kur'an-ı Kerim'in hükümlerinin çok iyi bilinmesi ve değerlendirilmesi gerektiğinde hiçbir şüphe yoktur. Zira Kur'an, İslam hukukunun hükmü istinbatı açısından birinci kaynağıdır.

Böyle bir bilme ve değerlendirme işi de ancak, her ilim dalında olduğu gibi bu konudaki daha önceki araştırma ve çalışmaların yakından tanınması ile mümkün olur.